

וראתה כי סוף הדין היינו השתלשלותו בטומאה, הוא הגמל התחתון דקליפה והיא פלונית

אור הרשב"י

רצתה להסכים על זה היינו שיהיה להם צרות ויסורין כל כך אין לשער, הגם שאחר כך יוכפל שכרן טובתם והצלחתם בלי שיעור וגבול, על דרך לא הן ולא שכרן (ברכות ה ב), ותאמר אל העבד מי האיש הלזה כו', שיצחק מורה על מדתו מדת הדין וזהו לקראתינו היינו שהוא התנגדות לנו שהיא לא רצתה להסכים בדבר זה, ויאמר הוא אדוני, זהו מדת יצחק שהוא מדת גבורה, ותקח הצעיף ותתכס, היינו כשהשכינה רואה כביכול שהכנסת ישראל הם בצרה וגלות אז היא מתלבשת גם כן בכמה לבושין ומשתתפת עמהם בצרתם, ואם ירצה ה' בעת זמן הגאולה אז יגלה כבוד ה' ותפשוט עצמה מהלבושין ויתגלה מלכותו עלינו, כמו שכתוב (ישעיהו לג, יז) והיו עיניך רואות את מוריד. עכ"ל.

ועוד כתב האוהב ישראל בספרו "תורת אמת" (פרשת חיי שרה) וז"ל: ויצא יצחק לשוה בשדה וכד, סג. רצונו לומר שיצא יצחק מבחינה הנ"ל לשוה בשדה, על דרך שאמרו חז"ל (פסחים פח א) אברהם קראו הר ויצחק קראו שדה ויעקב קראו בית. והנה יצחק הסתכל בחורבן של ישראל וחורבן בית המקדש, ציון שדה תחרש (ירמיה כו, יח), וזהו שכתוב לשוה בשדה, רצונו לומר הסתכל בבחינה של חורבן הבית. לפנות ערב, רצונו לומר לפנות ולבער את הערב, המרומז לדינים (זהר בשלח סג א), ורצה

התנחמה בכך אלא הפילה עצמה מענין הגמול על דרך שאמרו כמה אמוראים על הייסורים לא הם ולא שכרם, וז"ל האוהב ישראל (חיי שרה): ויצא יצחק לשוה בשדה וגו' (כד, סד), י"ל דוה ידוע שמדתו של יצחק הוא מדת הפחד והגבורה, וְעָרַב הוא גם כן מדת הדינין, ויצחק הצדיק רצה לתקן בחינתו ולסלק ולפנות הדינים הקשים מעל ישראל בניו, וזהו ויצא יצחק לשוה בשדה, על דרך (פסחים פח א) יצחק קראו שדה וכשהסתכל בחורבן הבית ציון שדה תחרש (ירמיה כו, יח), התפלל על דבר זה, וזהו לשוה בשדה להתפלל בחקל תפוחין קדישין, ולפנות הערב ר"ל לסלק כל הדינים מעל הכנסת ישראל לעילא ותתא ובפרט בעת שהם [וגלות המר] מפוזר ומפורד בין העמים, וירא והנה גמלים באים, ר"ל ראה הגמול הטוב שיצמח מזה לזרע ישראל לעתיד לבא עבור גודל ורבות הצרות והיסורין שקבלו על עצמם וסבלו בעת הגלות ואף על פי כן היו עובדים את הש"י ושומרים התורה והמצוות וכשראה זה הגמול הטוב אז נח דעתיה בזה והסכים על הדבר, ותשא רבקה היא השכינה את עיניה ותרא את יצחק, ר"ל כשראתה גם כן את הצרות והיסורין שיעברו על ישראל בעת הגלות ונכמרו רחמיה מאוד והמו מעיה על בניה, ותפול מעל הגמל ר"ל שנפלה מעל הגמול הטוב שיצמח לזרע ישראל מזה לעתיד לבוא ולא נתקררה דעתה בזאת, ולזה לא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אשת הס"מ (מק"מ), וְדָא אִיהוּ רָזָא דְמוֹתָא וְזֵה הוּא הַקְלִי' של סוד המוות
[קין] והוא הפועל מוות בעולם, וּבְגִין כֵּךְ אֶתְרַבִּינַת וְאַשְׁמִיטַת

אור הרשב"י

לבושין ומשתתפת עמנו בגלותא, כי כל
מקום שגלו ישראל שכינה עמהם (מגילה כט
א), אף שאינו בהתגלות אבל היא באתכסיא,
ואי"ה בזמן הגאולה אז יגלה כבוד ד' ותפשוט
עצמה מכל הלבושין, ותתגלה מלכותו עלינו,
ויקוים הכתוב (ישעיה ל, כ) ולא יכנף עוד
מוריד והיו עיניך רואות את מוריד כו', אמן
כן יהי רצון:

[קין] איתא בש"ס (ברכות נו ב) הרואה גמל
בחלום, מיתה נקנס עליו וניצל. והענין, דגמל
יש לו ב' משמעות, א' גמל כמשמעו שהוא
מסטרא דמותא, כמ"ש בזוהר. ב' דמשמעותו
גומל, שגומל חסד לחייבים טובים, כי אות ג'
משמע גמילות חסדים. ושפיר משמע הרואה
גמל בחלום, שהוא ב' משמעות הנ"ל, ורמז
שנקנס עליו מיתה, וניצול מצד ג"ה יתברך
שגומל חסד גם לחייבים (תולדות יעקב יוסף
נח).

וזה פירוש המשנה בבא קמא (סב:): גמל טעון
פשתן, רצה לומר הצדיק שהוא משבר כח
הגמל של המרכבה ממאה על ידי גמילות
חסדים שלו הצדיק הזה הוא ממשיך השפעות
לעולם וזהו טעון פשתן שטוען על עצמו
ההשפעות של העולם. דפשתן הוא רמז
להשפעות על דרך (ע"י הושע ב, ז) ונתן לחמי
ופשתי וצמרתי נכנס לחנות והדליק בנרו של
חנווני, דהקב"ה נקרא חנוני, והתורה נקראת

להשתיק ולהכרית שלא תהיה על זרע ישראל
שום שליטת החיצונים וקיטרוג ודין ח"ו. וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים, רצונו לומר
שהסתכל כל הטוב שיבוא לישראל ע"י זה
אשר אף שהם בגולה בין האומות ויש להם
שפע מעט מן המעט ואף על פי כן עובדים
השם יתברך, שומרים התורה והמצוות, וע"י
זה צפון רב טוב לבית ישראל, והקב"ה יגמול
להם כמעשיהם. ותשא רבקה את עיניה (כד,
סד), רצונו לומר שכינת עווינו המכונה בשם
רבקה (תקוני זהר, תקון יח, לד א). ותרא את
יצחק, שהיא מסתכלת בזה הבחינה של
יצחק, והיא לא נייחא לה שישאל יסבלו עול
גלות אף שיהיה להם גמול טוב אח"כ. ותפול
מעל הגמל, רצונו לומר שהיא נופלת מזה
הבחינה של הגמול אשר ימשוך מהגלות,
ותאמר [וגו'] מי האיש הלז ההולך בשדה
לקראתינו, רצונו לומר מי זה הצדיק אשר
רוצה זו הבחינה של השדה, רצונו לומר
החורבן והגלות, כי באמת יש כמה צדיקים
אשר רוצים בזה כדי שיתקרבו ישראל
לאביהם שבשמים ויהיה להם גמול טוב.
ויאמר [העבד] הוא אדוני, רצונו לומר זהו
הבחינה של אדוני, רצונו לומר מידת יצחק
הוא מידת גבורה. ותקח הצעיף ותתכס,
רצונו לומר ששכינת עווינו רואה שכנסת
ישראל היא בגלות אז היא מתלבשת בכמה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

גִּרְמָה יִהְיֶהוּא גָּמֶל ומשום כך שראתה את בחינת תוקף קלי' הגמל השמיטה עצמה מעל הגמל יִהְיֶהוּא כִּד אֶסְתָּבֵּל דִּינָא קִשְׂיָא שהרי כשמסתכל הדין הקשה הקדוש בעולם, הִהוּא גָּמֶל אֶת־תִּקְוָה אז אותה קלי' גמל מתחזקת. וּבְגִין כִּד אֶשְׁמִיטָת גִּרְמָה מִיָּנִה ולכן השמיטה רבקה אימנו את עצמה מהגמל, כי היא מרכבה לשכינה העליונה ובהתפרדותה מעל הגמל גרמה בזה שהשכינה תיפרד מהקלי', (ס"א רָזָא דְמוֹתָא. וְכֵד הָאֵי דִּינָא קִשְׂיָא אֶתְעַר וְכִשׁוּהּ הַדִּין הַקֶּשֶׁה מִתְעוֹרֵר הִהוּא גָּמֶל אֶת־תִּקְוָה אז אותה קליפה של הגמל מתגברת וּבְגִין כִּד אֶתְרַפְּנָת וְאֶשְׁמִיטָת גִּרְמָה יִהְיֶהוּא גָּמֶל ולכן כופפה והשמיטה עצמה מאותו גמל שהוא רמז לקלי', כי רבקה היא רמז לשכינה ובהתפרדותה מעל הגמל היא

אור הרשב"י

עושים רצונו של מקום, ואז הקדוש ברוך הוא צריך להדר לחזור אחריהם שיעסקו בתורתו הקדושה, כי הקדוש ברוך הוא משתוקק שילמדו בני ישראל תורתו וצריך להמציא להם נרו ואור תורתו לחוץ. החנווני חייב, רצה לומר אז החיוב על השם יתברך ברוך הוא שהוא ישפיע להם בחסדו הגדול. וזהו וישבו לאכול לחם, רצה לומר שהשבטים רצו לפעול ולהמשיך השפעות על ידי אכילתם. וישאו עיניהם ויראו והנה אורחת ישמעאלים וגמליהם נושאים נכאת וצרי כו', רצה לומר שגם הסטרא אחרא המרכבה טמאה גם הם נושאים כל מיני בשמים רמז כל מיני השפעות שגם הם נמתקים להטיב עם ישראל, והבן (נועם אלימלך וישב).

חנות על דרך שאמר התנא (אבות פ"ג מט"ז) החנות פתוחה והחנווני מקיף. נכנס לחנות, רצה לומר הצדיק הזה שעוסק בגמילות חסדים הוא עוסק גם בן בתורה. וזהו והדליק בנרו של חנווני, דהיינו שהדליק את עצמו בקדושה גדולה על ידי התורה, והצדיק הזה שעוסק בתורה וגמילות חסדים יכול לפעול הכל. והיינו החנווני פטור ובעל הבית חייב, רצה לומר שעיקר החיוב הוא על הצדיק שהוא מחויב לפעול הכל והוא נקרא בעל הבית שהוא משפיע לעולם כמו בעל הבית שמשפיע לבני ביתו, וקב"ה כביכול אין החיוב עליו מחמת שהצדיק לבד על ידי מעשיו הקדושים יכול לפעול הכל. אבל הניח חנווני נרו מבחוץ, רצה לומר אם ח"ו אין

הלימוד הויכחי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

גרמה שהשכינה העליונה תיפרד מעל הקליפות, וע"י כן נמתק הגבורה דז"א קדישא
 (מתמ"ד) **וְלֹא יִתְבַּת תַּמָּן** ולא ישבה שם במקום אחיזת הקלי'.

גמל מרמוז על פלונית הרשעה שמחטיאה ומענישה את הרשעים והרואה גמל
 בחלומו סימן טוב לו שנגזרה עליו מיתה וניצל

תָּא חַיִּי, הָאֵי גָמַל בא וראה כי זה הגמל שהוא מרמוז על פלונית אשת הס"מ,
הַיֵּינוּ רָזָא דְכֹתִיב השם שלה שהוא 'גמל', הוא סוד הכתוב במשלי (יט),
וּגְמוּלוֹ יִשְׁלַם לוֹ, דָּא גְמוּל דְּאֵינוּן חַיִּיבִיא כי זה הוא גמול של
 אלו הרשעים לשלם להם רע על רשעתם, **דְּכֹתִיב** כמ"ש בישעיה (ג), **אֵוִי**
לְרַשָּׁע רָע כִּי גְמוּל יִדְּיוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ אוי לרשע האוחז ברע, כי הוא יקבל
 נגד רשעו. **וְהָאֵי אֵיהּ גָמַל** וזה הוא קליפת הגמל, **דְּקִימָא לְאַכְלָא**
כְּלָא, וְלִשְׂיַצָּאָה כְּלָא העומד לאכול הכל ולכלות הכל. **וְהָאֵי אֵיהּ**
זַמִּין תְּדִיר לְקַבֵּל (נ"א לְקַטְלָא נ"א לְחַבְלָא) **בְּנֵי נֶשְׂאָה** וזה הגמל הוא מוכן
 תמיד כנגד בני אדם להחטיאם או להענישם [קיא] (רמ"ק). **וּבְגִין כֵּן** ולפי כך שהוא
 מזומן תמיד אל האדם **הָאֵי מָאן דְּחָמֵי בְּחַלְמֵיהּ גָמַל** מי הוא זה שראה
 בחלומו גמל, ידע שאינו סימן לו רע ראיית הגמל בחלום, כי תמיד הוא מוכן כנגדו וזה
 שראה הגמל לבדו מורה שניצל ממנו כמו שמבאר (רמ"ק), אלא, **אַחֲמִינוּ לֵיהּ**

אור הרשב"י

[קיא] כי מלבד כח הכליון אשר להם, יש להם טמאים הנוטים להחטיא את בני האדם
 גם כח להחטיא, כי הם כוחות של היכולות בתעותועיהם ואחר כך להענישם (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000